

Trzebieszów Drugi

[Statut sołectwa](#)

Sołtys: **Tomasz Boboń**

Rada Sołecka:

1. **Andrzej Romaniak**
2. **Agnieszka Izdebska**
3. **Krzysztof Buczek**
4. **Stanisław Rybak**
5. **Zofia Barbara Szczygielska**

Stowarzyszenia:

- [Koło Gospodyń Wiejskich w Trzebieszowie Drugim](#)

Trzebieszów - [wieś](#) w [Polsce](#) położona w [województwie lubelskim](#), w [powiecie łukowskim](#), w [gminie Trzebieszów](#).

Działające Stowarzyszenia:

- [OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W TRZEBIESZOWIE](#)

- [KLUB SPORTOWY „LESOVIA TRZEBIESZÓW”](#)
 - [STOWARZYSZYNIE NASZA GMINA TRZEBIESZÓW](#)
 - [KOŁO GOSPODYŃ WIEJSKICH W TRZEBIESZOWIE DRUGIM](#)
 - [UCZNIOWSKI KLUB SPORTOWY „KRZNA” PRZY SZKOLE PODSTAWOWEJ W TRZEBIESZOWIE](#)
 - [UCZNIOWSKI LUDOWY KLUB SPORTOWY „START” PRZY PUB. GIM. W TRZEBIESZOWIE](#)
-

W latach 1975-1998 miejscowość administracyjnie należała do [województwa siedleckiego](#).

Miejscowość jest siedzibą [gminy Trzebieszów](#) oraz [rzymskokatolickiej](#) parafii [Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników](#)

Historia

Trzebieszów jest starą [osadą](#). W czasach jagiellońskich była to jedna z ważniejszych miejscowości leżących przy trakcie wiodącym z [Krakowa](#) do [Wilna](#). Był więc siłą rzeczy stacją podrózną i noclegową dla podróżujących tym ważnym traktem. Podróżowali tędy i niejednokrotnie zatrzymywali się w Trzebieszowie na postój zarówno królewscy posłańcy, jak też królowie wraz z całym orszakiem. Pierwsza wzmianka o Trzebieszowie pochodzi z 1430 roku. Jest to prawdopodobnie data erygowania parafii w Trzebieszowie, ponieważ z zapisku wynika, iż istnieje tutaj parafia, na której to parafii plebanem jest ksiądz Jan. Fundatorem pierwszego, drewnianego kościoła, [według miejscowej tradycji był sam Władysław Jagiełło](#) ^[potrzebny przypis].

Z zapisków wynika też, że w 1529 roku plebanem był Adam, w 1596 r. Krzysztof Czuryłło, w 1659 Mikołaj Leżeński, a w 1724 Antoni Barański. Parafie w XV w. obejmowały rozległy teren, ponieważ gęstość zaludnienia w tych czasach była niewielka. Najbliżej Trzebieszowa położone wówczas parafie były w [Łukowie](#) i [Zbuczynie](#) (w Zbuczynie parafię erygował w 1418 roku biskup krakowski Wojciech Jastrzębiec). Parafia w [Zembrach](#) powstała dopiero w latach trzydziestych XX w. po wybudowaniu tam drewnianego kościoła. Zarówno Trzebieszów, jak i okoliczne, należące do parafii miejscowości ([Szaniawy](#), [Krasusy](#), [Płudy](#), [Wierzejki](#), [Kurów](#), [Karwów](#)) zamieszkiwała drobna szlachta, z czasem dość licznie rozrodzona (Szaniawscy, Karwowscy, Kurowscy, [Krasuscy](#), Wierzejscy). W roku 1724 pobudowano w Trzebieszowie nowy, drewniany kościół, który przetrwał do połowy XIX w. i spłonął od pioruna w 1855 roku. Na jego miejscu pobudowany został w 1863 roku murowany [kościół pod wezwaniem Św. Rycerzy](#), wzniesiony częściowo ze składek parafialnych, a w części ze środków własnych księdza Radzikowskiego.

Według rejestru poborowego dla powiatu łukowskiego w 1531 roku wieś Trzebieszów miała 6 łanów, 2 młyny, 2 łany plebana, 1 łan dziedziczny wójtowski. W 1552 roku wieś królewska Trzebieszów miała 44 osad (zagród), młyn o 4 kołach. W części szlacheckiej pleban miał 12 osad. Był też 1 łan wójtowski. ?Siedzieli też we wsi obelnicy i młynarze?. W 1827 roku w Trzebieszowie było 74 domów, liczył 450 mieszkańców. Z dawnej królewskiej wydzielono w roku 1838 majorat dla generała majora Ottona v. Burmeister. W skład majoratu wszedł folwark Trzebieszów z obszarem 1366 mórg, 703 morgi lasu, ?sołtystwo? 104 morgi, młyn wodny, wiatrak i folwark proboszczowski 226 mórg. Wieś Trzebieszów miała w tym czasie 1489 mórg. Pozostałą resztę królewskiej stanowiły folwark i wieś Obelniki (folwark 224 mórg, wieś Obelniki 80 mórg) i 712 mórg lasów.

W latach siedemdziesiątych XIX stulecia Trzebieszów jest siedzibą gminy liczącej 1994 mieszkańców oraz 6177 mórg obszaru. Wśród stałej ludności mieszkającej na terenie gminy było 10 osób wyznania prawosławnego, 13 protestantów, 93 żydów. W skład gminy wchodziły Obelniki, [Rogale](#), [Szaniawy](#),

[Szaniawy-Matysy](#) i Trzebieszów. Trzebieszów posiadał w tym czasie kościół murowany, szkołę początkową, sąd gminny okr. III oraz urząd gminny. Liczył 99 domów i 961 mieszkańców. Na przełomie roku 1944/45 aresztowano 30 mężczyzn w kościele w Trzebieszowie i rozstrzelano ich w [Uroczysku Baran](#) w [Kąkolewnicy](#).

W czasie II wojny światowej pod koniec 1944 r. w miejscowości znajdował się sztab 5 Dywizji Piechoty WP pod dowództwem gen. brygady A. Waszkiewicza^[1].

W Trzebieszowie urodził się [Feliks Winiarczyk](#) ? poseł na Sejm, a także drugie [czworaczki](#) w Polsce po II wojnie światowej (trzech chłopców i dziewczynka)^[2].

System [TERYT](#) wyróżnia następujące integralne części miejscowości: Nogawica, Obelniki^[3].

Zobacz też

- [Trzebieszów Drugi](#), [Trzebieszów Pierwszy](#), [Trzebieszów-Kolonia](#)

Przypisy

- Rada Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa ?Przewodnik po upamiętnionych miejscach walk i męczeństwa lata wojny 1939- 1945”, Sport i Turystyka 1988, ?[ISBN 83-217-2709-3?](#), str. 654
- *Krótko*, w: *Przekrój*, nr 489/1954, s. 3

1. [Krajowy Rejestr Urzędowego Podziału Terytorialnego Kraju](#). Główny Urząd Statystyczny. [dostęp 2016-01-18].

Bibliografia

- Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego..., Pawiński, Małop.)

Linki zewnętrzne

- [Trzebieszów](#) w *Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego*. T. XII: Szlurpkiszki ? Warłyńka. Warszawa 1892.

mur. 3; fol. Sikorka gr. or. i ogr. mr. 147, łąk mr. 6, past. mr. 2, lasu mr. 19, zarości mr. 96, nieuż. mr. 9. Lasy urządzone. W skład dóbr wchodziły poprzednio: wś T. os. 45, mr. 581; wś Sikorka os. 12, mr. 190; wś Gródek os. 10, mr. 121. W połowie XV w. T., w par. „Szewior“, była własnością Pawła Spargaltha h. Wieniawa, Mikołaja Mirzowskiego h. Gryf i Marcina Grabowskiego, miały łany kmiecie (Długosz, L. B., II, 201). Według reg. pob. pow. siewierskiego z r. 1443 T. istniały już wtedy. W r. 1667 miały 12 kmieci (Pawiński, Małop., 452, 453). 2.) T., wś i fol., pow. sandomierski, gm. i par. Łoniów, odl. od Sandomierza 22 w., ma 18 dm., 101 mk. W 1827 r. było 15 dm., 86 mk. W r. 1874 fol. T. rozl. mr. 475: gr. or. i ogr. mr. 282, łąk mr. 13, past. mr. 9, lasu mr. 151, nieuż. mr. 20; bud. drewn. 11; las nieurządzony. Wś T. os. 16, mr. 70. W połowie XV w. dziedzicem jest Jan Wnorowski h. Strzegomia. Wś należy do par. Łoniów, ma łany kmieci, karczme, zagrodnika; dziesięcinę z tych ról, wartości do 5 grzyw., pobiera biskup krakowski; folwark rycerski daje dziesięcinę pleb. w Łoniowie (Długosz, L. B., II, 346). Według reg. pob. pow. sandomierskiego z r. 1508 Jan z Łoniowa płacił wraz z innymi 1 grzyw. 13¹/₂ gr. Część T. i Krzypaczowice, własność Gromackiego, płaciły gr. 12. W r. 1578 Stan. Trzebiesławski płacił od 4 osad., 1 łanu, 3 zagr., 4 komor. (Pawiński, Małop., 167, 457, 459). *Br. Ch.*

Trzebiesławki, ob. *Trzebiesławki*.

Trzebiesza, wś, pow. nowoaleksandryjski (puławski), gm. i par. Opole, ma 17 os., 339 mr. Wchodziła w skład dóbr Opole. W 1827 r. było 12 dm., 119 mk. Według rejestru pogłównego z r. 1676 wś T., wchodząca w skład dóbr Opole, należących do kasztelana połanieckiego, płaciła od 46 głów poddanych (Pawiński, Małop., 34a).

Trzebieszewo, ob. *Trzebieszewo*.

Trzebieszów, wś i fol. (majorat rząd.), pow. łukowski, gm. i par. Trzebieszów, leży przy trakcie z Łukowa do Międzyrzecza, odl. 12 w. od Łukowa, 27 w. od Siedlec, posiada kościół par. murowany, szkołę początkową, sąd gm. okr. III, urząd gm., 99 dm., 961 mk., 4166 mr. obszaru. W r. 1827 było 74 dm., 450 mk. Z dawnej królewskiej wydzieleno w r. 1836 majorat dla generała majora Ottona v. Burmeister. W skład majoratu wszedł folw. T. z obszarem 1366 mr., lasu 703 mr., sołtystwo 104 mr., młyn wodny, wiatrak i folwark proboszczowski 226 mr. Wś T. miała 1489 mr. Pozostałą resztę królewskiej stanowiły: fol. i wś Obelniki (fol. 244 mr., wś 80 mr.) i 712 mr. lasów. T. jest stara osada. Już w r. 1430 istnieje tu

parafia, plebanem jest ks. Jan. Fundatorem kościoła był podobno Władysław Jagiełło. W r. 1529 plebanem jest Adam, 1595 Czuryłło Krzysztof, 1659 Leżeński Mikołaj, 1724 Barański Antoni. Ludność parafii stanowi przeważnie drobna szlachta, mieszkająca we wsiach: Szaniawy, Krausy, Płudy, Wierzejki, Kurów, Karwów, z których wyszły licznie rozrodzeni Szaniawscy, Karwowsy, Kurowscy, Wierzejsy, Krasuscy. Na miejscu starożytnego kościoła z r. 1724, spalonego przez piorun w r. 1855, wznosił z własnych funduszów i ze składek ks. Radzikowski w r. 1863 nowy, murowany p. w. św. Rycerzy. Jako położony na trakcie z Wilna do Krakowa, T. był stacją podrózną i noclegową niekiedy dla panujących w ich częstych podróżach zwłaszcza od połowy XV do połowy XVI wieku. Według reg. pob. pow. łukowskiego z r. 1531 wś kościelna T. miała 6 łanów, 2 młyny, 2 łany plebana, 1 łan dziedziczny wójtownski. W r. 1552 wś królewska T. miała 44 osad, młyn; siedzieli tu: obelnicy, młynarza, stał młyn o 4 kołach. W części szlacheckiej pleban miał 12 osad.; był też 1 łan wójtownski. W 1580 r. Bzowski ze strony dziedzicznej od 22 włók osiadłych płacił fl. 11; p. Piotr Kosierski, sługa jego mości pana starościca oddał bez dziesięciny fl. 11, od 4 zagrod. na rolach gr. 24, od 5 komornic bez bydła gr. 10, a ostatek spustoszał gr. 10. Summa fl. 23 gr. 2 (Pawiński, Małop., str. 379, 385, 397, 398, 419). T. par., dek. łukowski, około 9000 dusz. T. gmina, graniczy z gm.: Jakusze i Gołębki, ma 6177 mr. obszaru, 1994 mk. (śród stałej ludności 10 prawosł., 13 prot., 93 żydów). Gmina należy do sądu gm. okr. III i st. pocz. w Łukowie. W skład gminy wchodzi: Obelniki, Rogale, Szaniawy, Sz.-Matysy i Trzebieszów. *Br. Ch.*

Trzebieszyce, pow. wadowicki (ob. *Rudze*), młynie, za *Trzebieszyce*.

Trzebież (według Zaranckiego, niem. *Trybsees*, dok. 1310 *Trybbese*, miasto w Pomeranii, nad rz. Trebel, nad granicą meklemburską, w żyznej okolicy, pow. Grimmen. W r. 1885 miało 448 dm., 818 dym., 2950 mk. (16 kat., 2918 ew., 8 żyd., 8 dyssyd.). Pokłady torfowe dochodzą 7 m. grubości. Mieszkańcy trudnią się rolnictwem i hodowlą bydła, które wywożą do Berlina, zboże zaś idzie do Hamburga. W kościele św. Tomasza znajduje się rzeźba starożytna, znakomitej roboty, przedstawiająca stworzenie świata. Odnowiona r. 1852 przez prof. Holbein w Berlinie. W mieście jest dom dla sierot i urząd poczt. 3-ciej klasy. *Ks. Fr.*

Trzebieże al. *Trzebidzkie jezioro*, *Trebase* w r. 1286, *Trebina* r. 1294, jezioro, w pow. kościańskim, na zach.-płd. od Szmigła, zasila